

بیست و یکمین کنفرانس هسته‌ای ایران

۶ و ۷ اسفند ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

مطالعه رفتار آماری هسته‌های دارای ساختار لایه ای $(d_{3/2} \rightarrow f_{7/2}) - \nu(d_{3/2} \rightarrow f_{5/2})$

صبری، هادی-موسوی مبارکه، سید خلیل - ملک زاده، رضا - صادقی، فرشاد

دانشگاه تبریز - دانشکده فیزیک - گروه فیزیک هسته‌ای

چکیده:

در این مقاله، تاثیر گاف‌های زیر لایه‌ای تغییر شکل یافته نوترونی روی رفتار آماری سیستم‌های هسته‌ای بررسی شده است. با استفاده از آخرین اطلاعات تجربی برای ترازهای انرژی ایزوتوپ‌های مختلف هسته‌های Ca, Ti, Cr, Fe و Ni ، دنباله‌های مورد نظر ساخته شده و با استفاده از روش تخمین حداکثر شانس مورد تحلیل قرار می‌گیرد. نتایج حاصل افزایش میزان بی‌نظمی برای آن دسته از هسته‌های دارای نوترون در تراز $f_{5/2}$ را در مقایسه با ایزوتوپ‌های دیگر پیشنهاد می‌دهد.

واژه‌های کلیدی:

نظریه ماتریس تصادفی - تخمین حداکثر شانس^۱ - مدل لایه‌ای - گاف زیر لایه‌ای تغییر شکل یافته^۲ - اسپین

مقدمه

سیستم‌های هسته‌ای به عنوان سیستم‌های کوانتومی محدود، به دلیل اندرکنش‌های قوی دارای شکل‌های مشخص کروی و یا تغییر شکل یافته هستند. وجود گذارهای فازی - شکلی به دلیل تغییر تعداد پروتون (یا نوترون) بر اساس پارامترهای متفاوت بررسی شده است [۱-۲]. وجود تغییر شکل‌های متفاوت در آن دسته از هسته‌های دارای تعداد بالاتر نوترون در مقایسه با پروتونها در محدوده (تعداد نوترون‌ها) $N=34$ ، $N=70$ و $N=100$ ، وجود زیر لایه‌های تغییر شکل یافته در این محدوده‌های جرمی را پیشنهاد می‌دهد [۳]. تاثیر این ساختار زیر لایه‌ای روی پارامترهایی از جمله احتمال گذارهای الکترومغناطیسی، مدهای واپاشی متفاوت و تغییر شکل‌های جرمی مورد بررسی قرار گرفته شده است. تشابه مفاهیم موجود با نتایج گذارهای فازی شکلی، استفاده از مفاهیم آماری را برای بررسی این تغییرات پیشنهاد می‌دهد.

نظریه ماتریس‌های تصادفی و آمارهای مختلف این نظریه از جمله تابع توزیع نزدیکترین فاصله بین ترازبیر پایه مقایسه افت و خیزهای آماری دنباله‌های مورد مطالعه با پیش‌بینی‌های این نظریه، سیستم‌های مختلف را در قالب منظم یا تصادفی طبقه‌بندی می‌نمایند [۴]. از طرفی، مطالعه تاثیر پارامترهای مختلف روی رفتار آماری سیستم‌های هسته‌ای از جمله میزان تغییر شکل چهار قطبی، جفت‌شدگی [۵] و ... در سالیان اخیر مورد توجه قرار گرفته

¹Maximum likelihood Estimation (MLE)

²Deformed sub-shell gap

بیست و یکمین کنفرانس هسته‌ای ایران

۷ و ۶ اسفند ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

است [۶]. این مطالعات، پارامتر مشخص کننده میزان نظم (یا بی نظمی) سیستم را به عنوان مشاهده پذیر مناسبی جهت توصیف تغییرات ساختار ترازهای انرژی سیستم های هسته ای معرفی می نماید که البته ما نیز با استفاده از این ویژگی، تغییرات ساختار لایه ای را بررسی خواهیم نمود.

ما در این مقاله، برای بررسی ویژگی های ساختاری هسته های موجود در محدوده جرمی $A = 38 - 68$ و بررسی تاثیر وجود گاف زیر لایه ای تغییر شکل یافته بر روی ترازهای انرژی این هسته ها، رفتار آماری دنباله های مختلف ساخته شده از ترازهای انرژی را مطالعه نموده ایم. در این بررسی با استفاده از آخرین اطلاعات تجربی [۷] برای ترازهای انرژی مجموعه ایزوتوپ های فرد و زوج پنج هسته Ca, Ti, Cr, Fe و Ni ، هسته هائی با آرایش آخرین تراز پروتونی از $d_{3/2}$ تا $f_{7/2}$ و آرایش های متفاوت برای آخرین تراز نوترونی انتخاب شده و در مجموعه های متفاوت بسته به زوج یا فرد بودن، آخرین تراز پروتونی (یا نوترونی) و ... طبقه بندی نموده ایم.

روش کار

آمار توزیع نزدیکترین فاصله بین تراز های $(NNSD)^3$ یا توابع $P(s)$ ، به عنوان پرکاربرد ترین آمار برای مطالعه افت و خیز های آماری هر دنباله از اطلاعات سیستم های فیزیکی شناخته می شود. شرط لازم و کافی برای استفاده از مفاهیم نظریه ماتریس تصادفی، وجود دنباله هائی با میانگین واحد می باشد. از طرفی شرط تشابه اسپین و پارته ترازهای انتخابی و کم بودن تعداد هسته های حاوی حداقل ۲۵ تراز مشابه، گروههای مختلف ترازهای انرژی هسته های مختلف را در کنار هم در مجموعه های متفاوت در نظر گرفته اند. تهیه دنباله ای نرمالیزه به یک، از مجموعه اطلاعات چندین هسته با برازش عبارت تئوریک برای تعداد ترازهای انرژی با انرژی کمتر از E ، انجام میگیرد. این عبارت بر فرمول ثابت-گرمایی منطبق می باشد که تحت عنوان فرآیند واپیچش^۴ شناخته می شود [۴]

$$N(E) = N_0 + \exp\left(\frac{E - E_0}{T}\right) \quad (1)$$

ثابت N_0, E_0, T برای هر هسته به صورت قابل ملاحظه ای تغییر می نماید. با استفاده از یک چند جمله ای درجه ۲ برای هر یک از این ۳ پارامتر و برازش با استفاده از اطلاعات تجربی موجود [۷]، روابط زیر بر حسب عدد جرمی هسته ها، A ، حاصل میشود،

³Nearest Neighbor Spacing Distribution (NNSD)

⁴unfolding

بیست و یکمین کنفرانس هشتای ایران

۶ و ۷ اسفند ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

$$T = (0.71 \pm 0.13) - (0.14 \pm 0.06)A + (2.27 \pm 0.08) \times 10^{-4} A^2 \quad (2a)$$

$$E_0 = (0.30 \pm 0.03) - (0.17 \pm 0.05)A + (0.85 \pm 0.02) \times 10^{-3} A^2 \quad (2b)$$

$$N_0 = (0.43 \pm 0.11) - (0.042 \pm 0.008)A + (2.25 \pm 0.06) \times 10^{-3} A^2 \quad (2c)$$

با استفاده از این روابط، بهترین برازش کمیت $N(E)$ ، $F(E)$ حاصل میگردد. مجموعه انرژی های تصحیح شده E'_i

$$E'_i = E_{\min} + \frac{F(E_i) - F(E_{\min})}{F(E_{\max}) - F(E_{\min})} (E_{\max} - E_{\min}) \quad (3)$$

به صورت زیر حاصل میشود که در انتها، فاصله بین ترازهای با استفاده از این انرژی های جدید عبارت است از

$$S_i = E'_{i+1} - E_i \quad \text{و} \quad s_i = \frac{S_i}{D}$$

(D ، متوسط فواصل بین ترازهای) برای هر سیستم فیزیکی با ناوردایی زمانی، تابع توزیع نزدیکترین فاصله بین ترازهای از مدل GOE

$$P(s) = \frac{\pi s}{2} \exp\left(-\frac{\pi s^2}{4}\right) \quad (4a)$$

تبعیت می نماید که معرف رفتار تصافی سیستم می باشد. در مقابل، رفتار آماری سیستم های منظم با استفاده از تابع توزیع بواسونی توصیف میشود

$$P(s) = e^{-s} \quad (4b)$$

مطالعات مختلف برای بررسی افت و خیزهای آماری سیستم های فیزیکی مختلف، رفتار آماری بینابین این دو حد را پیشنهاد می نماید. برای توصیف این وضعیت بینابینی، توابع توزیع مختلفی پیشنهاد شده است که یکی از پرکاربردترین توابع، تابع توزیع ابوالمجدمی باشد [۶]

$$P(s, q) = [1 - q + q(0.7 + 0.3q) \frac{\pi s}{2}] \times \exp\left[-(1 - q) - q(0.7 + 0.3q) \frac{\pi s^2}{2}\right] \quad (5)$$

که به ازای $q=1$ و $q=0$ به ترتیب رفتار منظم و تصادفی را توصیف می نماید. برای تعیین این کمیت q ، که معیار رفتار آماری سیستم مورد مطالعه می باشد، روش های تخمین مختلف مورد استفاده قرار میگیرد [۶]. با استفاده از روش تخمین حداکثر شانس این کمیت با حداقل خطای کرامر-راو تعیین گردیده و محدودیت ناشی از کمبودن تعداد اطلاعات در هر دنباله تاثیر قابل توجهی در نتیجه نهایی نخواهد داشت. جزییات این روش در منبع [۶] آورده شده است که در نهایت، رابطه لازم برای تعیین پارامتر q به صورت زیر حاصل میگردد.

بیست و یکمین کنفرانس هشتای ایران

۶ و ۷ اسفند ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

$$q_{new} = q_{old} - \frac{\sum \frac{-1 + (0.7 + 0.6q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}}{[1 - q_{old} + q_{old} (0.7 + 0.3q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}]} + \sum s_i - (0.7 + 0.6q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}}{\sum \frac{[0.3\pi s_i][1 - q_{old} + q_{old} (0.7 + 0.3q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}] - [-1 + (0.7 + 0.6q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}]^2}{[1 - q_{old} + q_{old} (0.7 + 0.3q_{old}) \frac{\pi s_i}{2}]^2}} - \sum 0.15\pi s_i^2}, \quad (6)$$

با استفاده از روش تخمین حداقل مربعات حاصل گردیده و هر s_i معرف عضوی از دنباله نرمالیزه شده از ترازهای انرژی سیستم مورد مطالعه می باشد.

جدول ۱. دسته های استفاده شده در این مطالعه. N معرف تعداد ترازهای 3^+ برای هسته های زوج و ترازهای $1/2^+$ برای هسته های فرد میباشد. E_{max} نیز معرف آخرین تراز انرژی انتخابی برای هر هسته می باشد.

آرایش آخرین لایه پروتونی و نوترون E_{max} آرایش آخرین لایه پروتونی و نوترونیسته E_{max} هسته

$^{38}_{20}\text{Ca}$	۵۲۶۴	$\nu(1d_{3/2})^4_p(1d_{3/2})^2_n$	$^{39}_{20}\text{Ca}$	۵۶۹۰۶	$(1d_{3/2})^4_p(1d_{3/2})^3_n$
$^{40}_{20}\text{Ca}$	۲۹۹۷۸۵	$(1d_{3/2})^4_p(1d_{3/2})^4_n$	$^{41}_{20}\text{Ca}$	۵۹۸۴	$\nu(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^1_n$
$^{42}_{20}\text{Ca}$	۱۱۴۸۶۶	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^2_n$	$^{43}_{20}\text{Ca}$	۱۰۶۰۱۵	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^3_n$
$^{44}_{20}\text{Ca}$	۱۱۴۸۰۴	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^4_n$	$^{45}_{20}\text{Ca}$	۱۰۵۴۷۹	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^5_n$
$^{46}_{20}\text{Ca}$	۱۲۷۶۶۷	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^6_n$	$^{47}_{20}\text{Ca}$	۹۱۲۴	$\nu(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^7_n$
$^{48}_{20}\text{Ca}$	۱۰۸۸۸۳	$(1d_{3/2})^4_p(1f_{7/2})^8_n$	$^{50}_{20}\text{Ca}$	۵۴۸۷۰	$(1d_{3/2})^4_p(2p_{3/2})^2_n$
$^{42}_{22}\text{Ti}$	۴۶۶۵	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1d_{3/2})^4_n$	$^{44}_{22}\text{Ti}$	۹۲۳۸	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1f_{7/2})^2_n$
$^{46}_{22}\text{Ti}$	۶۱۳۴	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1f_{7/2})^4_n$	$^{48}_{22}\text{Ti}$	۱۰۴۳۸۸	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1f_{7/2})^6_n$
$^{49}_{22}\text{Ti}$	۷۶۰۷۸	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1f_{7/2})^7_n$	$^{50}_{22}\text{Ti}$	۴۸۹۰	$\nu(1f_{7/2})^2_p(1f_{7/2})^8_n$
$^{52}_{22}\text{Ti}$	۴۷۸۷	$\nu(1f_{7/2})^2_p(2p_{3/2})^2_n$	$^{49}_{24}\text{Cr}$	۶۰۰۶۷	$(1f_{7/2})^4_p(1f_{7/2})^5_n$
$^{50}_{24}\text{Cr}$	۴۱۹۶۸	$(1f_{7/2})^4_p(1f_{7/2})^6_n$	$^{51}_{24}\text{Cr}$	۵۱۱۳	$\nu(1f_{7/2})^4_p(1f_{7/2})^7_n$
$^{52}_{24}\text{Cr}$	۱۵۵۶۶۴	$(1f_{7/2})^4_p(1f_{7/2})^8_n$	$^{53}_{24}\text{Cr}$	۱۰۷۱۶۷	$(1f_{7/2})^4_p(2p_{3/2})^1_n$
$^{54}_{24}\text{Cr}$	۲۱۵۴۵۸	$(1f_{7/2})^4_p(2p_{3/2})^2_n$	$^{54}_{26}\text{Fe}$	۶۴۲۹	$\nu(1f_{7/2})^6_p(1f_{7/2})^8_n$
$^{56}_{26}\text{Fe}$	۲۸۵۲۵۷	$(1f_{7/2})^6_p(2p_{3/2})^2_n$	$^{57}_{26}\text{Fe}$	۱۵۶۵۴۲	$(1f_{7/2})^6_p(2p_{3/2})^3_n$
$^{58}_{26}\text{Fe}$	۲۴۵۲۱۳	$(1f_{7/2})^6_p(2p_{3/2})^4_n$	$^{60}_{26}\text{Fe}$	۱۰۵۱۰۳	$(1f_{7/2})^6_p(1f_{5/2})^2_n$
$^{64}_{26}\text{Fe}$	۸۴۲۲۷	$(1f_{7/2})^6_p(1f_{5/2})^6_n$	$^{58}_{28}\text{Ni}$	۶۹۸۳	$\nu(1f_{7/2})^8_p(2p_{3/2})^2_n$
$^{60}_{28}\text{Ni}$	۲۰۴۵۷۹	$(1f_{7/2})^8_p(2p_{3/2})^4_n$	$^{61}_{28}\text{Ni}$	۱۲۵۹۸۷	$(1f_{7/2})^8_p(1f_{5/2})^1_n$
$^{62}_{28}\text{Ni}$	۱۵۳۹۳۳	$(1f_{7/2})^8_p(1f_{5/2})^2_n$	$^{63}_{28}\text{Ni}$	۷۵۱۷۸	$(1f_{7/2})^8_p(1f_{5/2})^3_n$
$^{65}_{28}\text{Ni}$	۷۴۸۷۹	$(1f_{7/2})^8_p(1f_{5/2})^5_n$			

نتایج

بیست و یکمین کنفرانس هشتای ایران

۱۷ و ۱۸ شهریور ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

در این مطالعه، رفتار آماری ایزوتوپ های مختلف هسته های Ca, Ti, Cr, Fe و Ni در محدوده جرمی $A = 38 - 68$ بررسی شده است. تنها آن دسته از هسته ها که حداقل ۵ تراز با اسپین - پاریده مشابه دارند، انتخاب شده اند. با استفاده از صرفاً ترازهای 2^+ برای هسته های زوج و $1/2^+$ برای هسته های فرد و فرآیند واپیچش، دنباله های مختلف اشاره شده در جدول ۲ ساخته می شوند. سپس با استفاده از رابطه (۶)، رفتار آماری هر کدام از این دنباله ها تحلیل می شود. نتایج حاصل در مورد رفتار آماری منظم، $q \rightarrow 0$ ، (یا نامنظم $q \rightarrow 1$)، در جدول زیر فهرست شده است. جدول ۲. مقدار کمیت تابع توزیع ابوالمجدد، q ، برای دنباله های مختلف تهیه شده از ترازهای هسته های معرفی شده در جدول ۱. N تعداد فواصل در هر دنباله را مشخص می نماید.

هسته های فرد N هسته های زوج N دنباله مطالعه شده

$$q = 0.34 \pm 0.11 \quad 112 \quad q = 0.51 \pm 0.17$$

$$A \leq 50 \quad 180 \quad q = 0.23 \pm 0.08 \quad 56 \quad q = 0.44 \pm 0.12$$

$$50 < A \leq 100 \quad 166 \quad q = 0.49 \pm 0.10 \quad 56 \quad q = 0.72 \pm 0.15$$

$$84 \quad q = 0.19 \pm 0.06 \quad 42 \quad q = 0.40 \pm 0.11$$

تراز پروتونی ($1d_{3/2}$)

$$262 \quad q = 0.31 \pm 0.09 \quad 70 \quad q = 0.28 \pm 0.13$$

تراز پروتونی ($1f_{7/2}$)

$$40 \quad q = 0.26 \pm 0.09$$

تراز نوترونی ($1d_{3/2}$)

$$130 \quad q = 0.20 \pm 0.08 \quad 56 \quad q = 0.25 \pm 0.10$$

تراز نوترونی ($1f_{7/2}$)

$$125 \quad q = 0.29 \pm 0.11 \quad 25 \quad q = 0.38 \pm 0.14$$

تراز نوترونی ($2p_{3/2}$)

$$45 \quad q = 0.36 \pm 0.14 \quad 26 \quad q = 0.50 \pm 0.17$$

تراز نوترونی ($1f_{5/2}$)

بر اساس نتایج حاصل در جدول ۲، در تمام دنباله های مورد مطالعه، هسته های فرد رفتار آماری نامنظمتری، $q \rightarrow 1$ ، از خود نمایش می دهند که این مسئله را می توان به سهم جفت شدگی در منظمتر کردن رفتار سیستم های هسته ای نسبت داد [۵]. از طرفی نتایج حاصل در این مطالعه، نتایج قبلی [۶] در خصوص رفتار آماری منظم تر هسته های سبکتر، $A \leq 50$ ، در مقایسه با هسته های سنگینتر را پیشنهاد می دهد.

بیست و یکمین کنفرانس هسته‌ای ایران

۶ و ۷ اسفند ماه ۱۳۹۳ دانشگاه اصفهان

از طرفی سهم اسپین آخرین تراز پروتونی، افزایش نظم در هسته‌های انتخابی را با کاهش اسپین نشان می‌دهد به نحوی که هسته‌هایی با آخرین تراز پروتونی $1d_{3/2}$ بالاترین میزان نظم را نمایش می‌دهند. از طرف دیگر، افزایش میزان تغییر شکل چهار قطبی، β_2 ، در این دسته از هسته‌ها نیز افزایش میزان نظم را پیشنهاد می‌دهد [۸]. نتایج حاصل در جدول ۲، بالاترین نظم را برای آن دسته از هسته‌های دارای آخرین تراز نوترونی در تراز $f_{7/2}$ نشان می‌دهد که میتوان این مسئله را به افزایش میزان سهم جفت شدگی نسبت داد. این روند افزایش نظم برای آن دسته از هسته‌های دارای آخرین تراز نوترونی $f_{5/2}$ نقض می‌شود که با توجه به وجود یک گاف زیر لایه‌ای تغییر شکل یافته در این تراز و تغییر شکل متفاوت این هسته‌ها در مقایسه با هسته‌های مجاور [۱-۲]، افزایش بی‌نظمی را میتوان بر اساس این پدیده بررسی نمود.

نتیجه‌گیری

رفتار آماری ترازهای انرژی ایزوتوپ‌های مختلف هسته‌های Ca, Ti, Cr, Fe و Ni با استفاده از آمار نزدیکترین فاصله بین ترازهای مطالعه شده است. نتایج حاصل، نظم بیشتر برای هسته‌های زوج در مقایسه با هسته‌های فرد و همچنین هسته‌های سبک در مقایسه با نمونه‌های سنگین را نشان می‌دهد. همچنین با افزایش مقدار اسپین آخرین تراز پروتونی، مقدار نظم سیستم کمتر شده و در مقابل، افزایش اسپین آخرین تراز نوترونی، افزایش نظم را به همراه دارد. از طرفی، آن دسته از هسته‌های دارای آخرین تراز نوترونی $1f_{5/2}$ بالاترین میزان بی‌نظمی را نشان می‌دهند که میتوان این مسئله را به سهم گاف زیر لایه‌ای تغییر شکل یافته در این تراز نسبت داد.

منابع

- [۱]. Jouni Suhonen. Opening of the $Z = 40$ subshell gap and the double-beta decay of ^{100}Mo , Nuclear Physics A 700, 649-665, 2002.
- [۲]. J. Skalski et al. Equilibrium shapes and high spin properties of the neutron rich $A=100$ nuclei, Nucl. Phys. A 617, 282, 1997.
- [۳]. F. R. Xu, P. M. Walker, and R. Wyss, Oblate stability of $A \approx 110$ nuclei near the r -process path, Phys. Rev. C 65, 021303(R), 2002.
- [۴]. T. V. Egidy et al, Nuclear level densities and level spacing distribution from ^{20}F to ^{244}Am , Nucl. Phys. A 454, 109-127, 1986.
- [۵]. H. Sabriet et al. Pairing effect on spectral statistics of even and odd mass nuclei. Eur. Phys. J Plus. 128, pp.64-73, 2013.
- [۶]. M.A. Jafarizadeh et al. Investigation of spectral statistics of nuclear system with Maximum likelihood estimation method. Nucl. Phys. A, 890-891, pp.29-49, 2012.
- [۷]. National Nuclear Data Center, (Brookhaven National Laboratory), chart of nuclides, (<http://www.nndc.bnl.gov/chart/reColor.jsp?newColor=dm>)
- [۸]. V. Paar, D. Vorkapic, Quantum chaos for exact and broken K quantum number in the interacting boson model, Phys. Rev. C. 41, 2397-2399, 1990.